

Dag 706 – donderdag 4 december

Het is zover! Vandaag word ik een eerbare vrouw. 😊

Ik heb tegen alle verwachtingen in zalig geslapen. Zo een nacht is weliswaar niet voor herhaling vatbaar; helemaal alleen in dat plots grote huis. Zonder man, zonder viervoeter. Niet leuk. Geef me dan maar het gesnurk van mijn soon to be echtgenoot en het gejammer van Lagun op ongoddelijke uren.

Mijn moeke heeft voor de twee viervoeters ook een suitekostuum gemaakt. Twee brede cravatjes in de kleuren van mijn kleren. Zalig. Bij Lagun heeft dat natuurlijk wel hetzelfde effect als zijn jasje. En wanneer hij dan nog eens zijn harnas aan krijgt, wordt hij helemaal apathisch. Gelukkig maar zou ik zeggen voor deze keer want Lagun zal door twee kleine meisjes naar voren worden gebracht in het gemeentehuis met onze ringen. 😊

Hij doet het voorbeeldig. Ik ben apetrots. Als ik nog meer ga stralen, dan zie je me staan in het donker. 😊

Mauri houdt Lagun na de dienst bij zich en alles loopt goed tot we bijna buiten zijn. Het kleine grut schiet uit zijn startblokken en trekt Mauri bijna omver. Maar ze lost niet gelukkig. Wat was me dat nu?! En dan zie ik het ook: is dat daar de poep van Duplo die ik om de hoek zie? Ja! Canisha staat ons op te wachten met een hele delegatie. Met rijst gooien mocht niet van de burgemeester maar van een blafoonconcert werd niks gezegd! Oh jongens toch, hartverwarmend!

Er blijft bijna niks overeind van onze oorspronkelijke planning voor deze dag maar misschien was dat wel voorbestemd. Normaal zouden we na de dienst op het gemeentehuis, letterlijk een boot in stappen en naar ons restaurant voor de avond varen met enkel de dichtste familie en getuigen maar de schroefas van de boot is gisteren gebroken. Een geluk bij een ongeluk: nu kunnen we iedereen mee thuis uitnodigen voor een degelijke receptie. Het is gelukkig droog buiten dus de viervoeters kunnen allemaal samen de tuin in en de tweevoeters passen net in ons huisje dat plots weer veel kleiner aanvoelt.

Wanneer het tijd wordt om naar het restaurant af te zakken, gaan Lagun en Max mee met Gerrit naar huis. Geniet ervan jongens!

Dag 707 – vrijdag 5 december

Ik ben getrouwd... Wat een vreemd idee. Ik voel me nochtans niet anders, het voelt heel natuurlijk.

Het is nog een stevig feestje geworden en vandaag wordt alweer een beetje sterven. Bart gaat Lagun en Max halen bij Gerrit en Max keert terug huiswaarts in de loop van de namiddag.

Lagun lijkt me enorm onder de indruk te zijn van iets. Wij komen niet uit de zetel maar hij ook niet, en het lijkt me niet van vermoeidheid bij mijn kleine mormeltje. Gerrit vertelde dat er een strubbeling is geweest tussen Mauro en Lagun. Ik vraag me nu af hoe erg die strubbeling wel is geweest...

Met schrik in het hart stoppen we Lagun deze avond terug de bench in om te slapen.

Dag 708 – zaterdag 6 december

Hij komt, hij komt... en ook bij ons! We zijn blijkbaar heel braaf geweest want we krijgen een schitterend cadeau: Lagun laat ons slapen van 22 u tot 9 u. Za-lig.

Hij is heel erg fraai vandaag. We doen een kleine training, we gaan wandelen, stoppen even bij de mama van Bart – of moet ik nu zeggen ‘ons’ mama? Eigenlijk wel een beetje hé. ☺

Het is een zalig rustig dagje met ons drietjes.

Bart en ik hadden al een tijdje tickets voor een optreden vanavond. Wat een slecht idee zeg. Maar goed, we hebben ze, dus we gaan.

Lagun blijft nu helemaal alleen thuis. Tot iets voor 2 's nachts.

Wanneer we terug thuis komen, komt hij slaapdrunken maar dolenthousiast op ons afgewaggeld. Ik doe een kleine check-up maar het lijkt me niet dat hij in de zetel heeft geslapen. Mooi zo.

We blijven nog een kwartiertje bij hem voor we hem intukken maar merken al gauw dat hij best moe is. Zodra de opwinding van de begroeting wegebt, gaat ie er zelf al terug bij liggen slapen.

Dag 709 – zondag 7 december

Halleluja! Ik had het niet verwacht maar Lagun heeft ons alweer lang laten slapen. Voor een keer ligt Bart ook nog goed te soezen wanneer ik wakker word. Ik sluip uit bed, grijp op goed geluk wat kleren mee, haal wat vingers door mijn haar en vertrek met de auto en Lagun naar de bakker op het dorp. Bart heeft vrijdag niet kunnen genieten van zijn luxeontbijt in het restaurant/hotel dus maak ik hem vandaag een luxeontbijtje à la Veerle. Ik doe eerst een toertje met Lagun rond de kerk en gelukkig maar want meneertje zat met een serieuze worst om te draaien. Binnen bij de bakker blijft hij erg rustig naast zijn totaal onverzorgde baasje zitten. Een hond schaamt zich toch voor niks hé? ☺

Al snel vertelt hij me wel dat de mevrouw voor ons in de lijn ook een hondje heeft. En dat haar snoepjes in de linkerjaszak zitten. Ze kan er gelukkig wel mee lachen met die onbeschaamde vlegel die aan haar poep begint te snuffelen maar ik heb wel moeite om hem ermee te doen ophouden. Ik vraag me stiekem af met wat voor lekkers zij traint. ;-)

In de namiddag schrikken we wakker uit onze lazy Sunday-roes. We krijgen onverwachts nog bezoek van mensen met hun Sealyhammetje. Snel tijd om ons aan te kleden, de boel een beetje op te kuisen en wakker te worden.

Dat wakker worden duurt echter niet lang. We gaan nog met Lagun wandelen door de ijsregen tot aan een goed afgemaakt weilte bij ons in de buurt waar nu geen schapen meer op staan. We laten er het kleine grut los terwijl we zelf klappertandend toekijken. Lagun draait helemaal door en loopt de poten van onder zijn lijf, rolt en bolt... Jaja, regen + wind = zaligheid.

Dan is het tijd voor het bezoekje van Zorra. Ik laat Lagun eerst buiten zodat de viervoeters wat kunnen wennen aan elkaar en Zorra aan de nieuwe omgeving. Zorra ziet Lagun wel die nieuwsgierig maar rustig toekijkt maar haar soortgenoot kan haar totaal niet boeien. Dat is soms geen al te best teken. Ik weet van Zorra's baasje dat ze niet zo vaak met andere honden in contact komt maar dat ze

wel een echt knuffelhondje is. Hoor ik daar 'verwend' en mogelijks een beetje jaloers? Ik houd het in de gaten wanneer ik Lagun binnen laat.

En ik had gelijk om het in de gaten te houden. Zorra heeft het niet zo op die enthousiasteling begrepen en tracht weg te kruipen bij haar baasjes. Ze haalt kracht en moed bij hen en valt uit naar Lagun die aan haar poep staat te snuffelen. Lagun's haar was net gaan liggen maar staat nu weer recht overeind. Hij verdedigt zich tegen de snauwende dame maar het blijft gelukkig bij veel lawaai en show.

Lagun komt zich aan mijn zijde flokken en Zorra blijft aan het been van "haar" baasje. We kunnen een uurtje gezellig babbelen terwijl de woefies van op afstand aan elkaar wennen.

Dag 710 – maandag 8 december

Joepie, toch iets waar al die stakingen goed voor zijn: ik mag opnieuw thuiswerken.

Lagun eet supergoed de laatste tijd maar hij komt precies toch niet bij. (Wat een leuke kwaliteit niet? ;-)

Het wordt een saaie dag voor hem want ik heb veel werk maar 's avonds maken we dat goed met een gevarieerde training. Ik verbouw de living zodat we een heel parcours hebben dat we achterwaarts kunnen afleggen. Enfin, dat Lagun achterwaarts kan afleggen want ik stap lekker rechtdoor. We sluiten onze trainingssessie af met het aangeven van de leiband. Het duurt even maar zodra ik hem netjes krijg, krijgt onze leerling ook zijn beloning: een wandeling. Zonder jasje, zonder harnas, gewoon lekker trippelen. De wandeling verloopt relatief vlot. We komen voorbij de boze Duitser waar ik Lagun even streng moet toespreken om hem terug aan mijn voet te krijgen.

Terug thuis krijgt Lagun ineens interesse in zijn knaagbeen dat hij al dagen onaangeroerd laat rondslingeren. In een mum van tijd heeft hij driekwart van het ding op. Dat laatste restantje neem ik snel weg want dat zal woensdag misschien nog van pas komen wanneer ik de hele voormiddag in opleiding zit. Lagun kijkt maar beteuterd toe.

Dag 711 – dinsdag 9 december

Opnieuw een thuiswerkdag. Joepie voor mij maar niet zo voor onze kleine vriend natuurlijk. De thuiswerkdagen zijn niet zo boeiend voor hem.

Toen we gisteravond Lagun in zijn bed stopten, begon het kleine grut al meteen zwaar te hijgen. Zou dat komen doordat ik zijn botje had weggenomen? Hoe dan ook, ons mormeltje laat ons toch goed slapen.

Voor zijn ontbijt laat ik hem een plastic clip oprapen. Hij doet het meteen maar geeft het niet netjes af. Ik werk niet mee en onze leerling moet het een aantal keer opnieuw oprapen. Ik merk dat hij erg gemotiveerd is voor zijn eten dus ik kan het me wel even veroorloven.

Zodra hij het deftig heeft gedaan, laat ik hem in zijn bakje duiken en het kleine grut slokt alles weg aan een recordtempo en gaat meteen een worstje draaien in de tuin. Van een snelle spijsvertering gesproken...

Gisteren hebben we een dagje couch potatoe gespeeld en heb ik met de laptop op de knieën vanuit de zetel gewerkt maar vandaag ga ik netjes achter mijn bureau zitten. Ik stel tevreden vast dat het Lagun ook niet om de zetel te doen was; hij wil gewoon in mijn buurt zijn en gaat de hele dag aan mijn voeten liggen.

Dag 712 – woensdag 10 december

Vandaag nemen we de vroege trein. Als de normale trein vertraging zou hebben, zou ik maar net op tijd zijn voor mijn opleiding deze voormiddag dus we nemen het zekere voor het onzekere.

Het ontbreekt me dan wel een beetje aan tijd om ook het ontbijt klaar te krijgen op dat uur dus Lagun krijgt zijn korrels pas op het werk.

Ik hoop dat zijn darmpjes niet beginnen te werken tijdens de opleiding...

Het opleidingslokaal zit niet helemaal vol. Achter ons zit bijvoorbeeld niemand maar ik word wel geflankeerd door twee collega's dus Lagun moet onder mijn stoel. Hij is erg fraai. Ik heb ook het restant van zijn knaagbeentje mee maar dat boeit hem niet. Hij ligt maar wat te liggen. Onze lesgever is Peter, een collega die ons vaak vergezelt in de trein, en dat brengt Lagun wel even in de war. Gelukkig blijft hij wel liggen.

Na de pauze waarbij we even buiten gaan voor een plasje en een snuffel, wordt Lagun wat onrustiger maar dat duurt niet lang. Al gauw heeft hij begrepen dat we hier nog wel even zitten.

Hij gaat nu wel achter mijn stoel liggen in plaats van er onder maar zolang hij rustig blijft en aangezien daar toch niemand zit, laat ik hem doen.

Over de middag en in de namiddag wordt het volle concentratie om onze werkachterstand door de opleiding in te halen. Lagun heeft niet veel aan mij maar de opleiding heeft niet alleen ons vermoeid zo te zien, ook onze kleine kameraad is er van aangedaan want hij slaapt de rest van de dag weg.

's Avonds heb ik vergadering met Canisha. Ik neem Lagun niet mee omdat ik denk dat Mauro er ook zal zijn en aangezien die twee vorige week zo hard in mekaar hebben gehangen en Lagun daar precies wel van onder de indruk was, riskeer ik het me niet.

Ik krijg een standje. Ten eerste omdat ik Lagun niet mee heb, en ten tweede, wanneer ik vertel dat Lagun op bevel en enkel wanneer er een dekentje ligt, af en toe bij me in de zetel mag sinds we die nieuwe sofa hebben. Ik weet wel dat we onze pups dat niet toestaan. Maar ergens ben ik toch wel in die valkuil gelopen: de logés die het gewoon zijn van thuis mogen het wel, Lagun kraakt zo aan zijn voorpoot dat het hem misschien pijn doet om op de grond te liggen aan mijn voeten, ... en ik flok ook wel eens graag natuurlijk. Dat geef ik grif toe. Maar we mogen het niet doen. Gerrit wijkt geen millimeter af van zijn standpunt. Snif. Maar ik begrijp het wel. Ergens. En ergens knaagt het ook omdat ik de indruk heb dat Lagun het écht door heeft dat het enkel op mijn verzoek mag. Ik zie hem daarbuiten nooit in de zetel kruipen...

Dag 713 – donderdag 11 december

Bart heeft de late ploeg vandaag en ik werk thuis wat betekent dat we mogen “uitslapen”. Of toch alleszins langer dan gewoonlijk mogen slapen. De laatste tijd is dat het moment voor Lagun om al vroeg te beginnen jammeren maar vandaag laat hij ons slapen. Dankjewel lieverd!

Ik heb wederom veel werk vandaag en ga opnieuw aan tafel zitten, hoe groot de verleiding van de zetel ook is. Lagun blijft netjes aan mijn been geplakt. Toch zalig zo een warm hondendekentje voor deze kille dagen? ☺

Tussen 18 u en 23 u zit Lagun alleen vandaag. Bij thuiskomst worden we begroet door een slaapdronken platjasje. Hij botst werkelijk overal tegenaan op zijn weg naar ons. Best wel grappig. Ik houd een inspectie van de zetel maar vind geen sporen van een eventuele overtreiding. ☺

We spelen nog wat zotjes en daarna is het bedtijd.